

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ J. K.**, bývajúceho v P., **2/ A. K.**, bývajúcej v R., oboch zastúpených JUDr. B. G., advokátkou so sídlom v P., proti žalovanému **J. K.**, bývajúcemu v R., zastúpenému JUDr. Z. B., advokátkou so sídlom v B., **o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti**, vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 6 C 15/2007, na dovolanie žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 9. septembra 2010 sp. zn. 16 Co 196/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcov 1/ a 2/ **o d m i e t a .**

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Lučenec rozsudkom z 24. januára 2008 č.k. 6 C 15/2007-54 určil, že nehnuteľnosti v katastrálnom území Rožňava, ktoré sú v katastri nehnuteľností zapísané na liste vlastníctva č. X. ako parcela č. X. – zastavaná plocha vo výmere X. m², parcela č. X. – záhrada vo výmere X. m² a stavba rodinného domu so súpisným č. X. na parcele č. X. (ďalej len „nehnuteľnosti“) patria v celosti do bezpodielového spoluvlastníctva žalobcov 1/ a 2/. Zároveň uložil žalovanému povinnosť zaplatiť do 3 dní na účet Okresného súdu Lučenec súdny poplatok za návrh na začatie konania vo výške 14 360 Sk. Rozhodol tiež o trovách konania. Vychádzal z toho, že žalobcovia (ako predávajúci) a žalovaní (ako kupujúci) uzavreli 1. júla 2002 kúpnu zmluvu o prevode nehnuteľností za kúpnu cenu 287 210 Sk (ďalej len „kúpna zmluva“). Podľa čl. II kúpnej zmluvy mala byť kúpna cena „vyplatená predávajúcim z finančných prostriedkov kupujúceho J. K. na základe zmluvy o stavebnom sporení č. X. uzavretej s V., a.s.“. Tento článok zmluvy ale nebol dodržaný a kúpna cena

nebola takto zaplatená; pred jej uhradením došlo k vypovedaniu zmluvy o stavebnom sporení. Žalovaný poštovou poukážkou zaslal 12. januára 2007 kúpnu cenu žalobcom, avšak tí 15. januára 2007 odstúpili od kúpnej zmluvy. So zreteľom na to dospel súd prvého stupňa k záveru, že k uzavretiu platnej kúpnej zmluvy o prevode nehnuteľností ani nedošlo, a preto vyhovel žalobe a určil, že žalobcovia 1/ a 2/ sú v celosti bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností. O náhrade trov konania rozhodol s poukazom na § 142 ods. 1 O.s.p. Povinnosť žalovaného zaplatiť súdny poplatok za návrh na začatie konania odôvodnil ustanovením § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších prepisov.

Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 29. apríla 2008 sp. zn. 16 Co 77/2008 (č.l. 97) rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobu zamietol; rozhodol tiež o trovách konania. V odôvodnení uviedol, že odvolanie je dôvodné, lebo súd prvého stupňa vec po právnej stránke neposúdil správne. Z oznámenia S., a.s. Bratislava z 21. apríla 2008 vyplynulo, že zmluva o stavebnom sporení č. X. bola so žalovaným uzavretá 29. decembra 2006 a dohodnutý šesťročný cyklus sporenia mal uplynúť 29. decembra 2006. Pokiaľ by žalovaný požiadal o zrušenie zmluvy uplynutím lehoty šesťročného cyklu sporenia stavebná sporiteľňa by zmluvu zrušila a vyplatila našetrené peňažné prostriedky do 1 mesiaca od podania žiadosti o výpoveď tejto zmluvy žalovaným. Z vykonaného dokazovania odvolací súd – na rozdiel od súdu prvého stupňa – dospel k záveru, že kúpna zmluva bola uzavretá platne, pričom z jej čl. II vyplýva, že splatnosť kúpnej ceny bola dohodnutá momentom splatnosti nasporenej sumy v zmysle zmluvy o stavebnom sporení č. X.. Pri dodržaní zmluvných podmienok mohla byť nasporená suma vyplatená žalovanému po uplynutí šesťročného cyklu sporenia až koncom januára 2007 za predpokladu, že by po uplynutí tohto cyklu (29. december 2006) požiadal o vyplatenie nasporenej sumy. V takom prípade by stavebná sporiteľňa bola povinná realizovať výplatu do 1 mesiaca od podania žiadosti. Odvolací súd z toho vyvodil, že splatnosť kúpnej ceny bola v čl. II kúpnej zmluvy dohodnutá „koncom januára 2007“. Pokiaľ žalobcovia vyzvali žalovaného listom z 8. januára 2007 na zaplatenie kúpnej ceny, išlo o výzvu predčasnú, lebo kúpna cena nebola splatná. Zo strany žalobcov nebol preto daný dôvod na postup podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaný v konaní preukázal, že kúpnu cenu poukázal včas a žalobcovia ju bezdôvodne odmietli prevziať. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil (§ 220 O.s.p.) tak, že žalobu zamietol. V súvislosti so zmenou napadnutého rozhodnutia

rozhodol, že žalovanému nepriznáva náhradu trov konania (§ 224 ods. 2, § 142 ods. 1 O.s.p. a § 150 O.s.p.).

Na dovolanie žalobcov 1/ a 2/ Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 18. júna 2009 sp. zn. 3 Cdo 247/2008 (č.l. 140) rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 29. apríla 2008 sp. zn. 16 Co 77/2008 zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie. Vychádzal z čl. II kúpnej zmluvy, v ktorej sa účastníci dohodli, že „kúpna cena bude vyplatená predávajúcim z finančných prostriedkov kupujúceho J. K. na základe zmluvy o stavebnom sporení V., a.s.“. Podľa názoru dovolacieho súdu možno z tohto znenia, a to aj na základe doterajších skutkových zistení obstaraných dokazovaním súdmi nižších stupňov, ustáliť zatiaľ len to, že uvedený článok kúpnej zmluvy obsahuje dohodu o tom, aké (odkiaľ čerpané) peňažné prostriedky budú použité na úhradu kúpnej ceny (viď prvú časť uvedeného textu po slová „na základe zmluvy o stavebnom sporení V., a.s.“), nie však zároveň priamo a bez ďalšieho tiež dohodu o tom, za akých podmienok a kedy bude kúpna cena vyplatená. Výsledky dovtedy vykonaného dokazovania neumožnili bez ďalšieho vyvodit' jednoznačný záver, že účastníci kúpnej zmluvy sa v čl. II kúpnej zmluvy dohodli aj na splatnosti kúpnej ceny, a to konkrétne okamihom vyplatenia nasporenej zmluvy zo stavebného sporenia. Dovtedajšie dokazovanie neopodstatňovalo záver, že by pri takejto dohode o splatnosti (pokiaľ k nej vôbec medzi účastníkmi došlo) bol za právne relevantný označený nie stav faktický [existujúci v čase uskutočnenia výplaty jednak nasporených peňažných prostriedkov (8. februára 2005), jednak štátnej prémie (1. marca 2005)], ale stav iba predpokladaný, ktorý by teoreticky nastal v prípade, že by žalovaný predčasne nepožiadaval o vyplatenie prostriedkov zo stavebného sporenia a že by dodržal zmluvné podmienky dohodnuté v zmluve o stavebnom sporení (teda ak by o vyplatenie peňazí požiadal až 29. decembra 2006). Skutkové zistenia súdov oboch stupňov nedávali podklad ani pre záver, či prípadne (a kedy a čím) došlo medzi účastníkmi – aj nad rámec dojednania v zmysle čl. II kúpnej zmluvy – k dohode o splatnosti kúpnej ceny. Z vyššie uvedeného vyplýva, že právne závery, na ktorých spočíva napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, sú zatiaľ predčasné (nesprávne) a že nie sú dostatočne podložené výsledkami doteraz vykonaného dokazovania. Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na to dovolaním napadnutý rozsudok zrušil (§ 243b ods. 2 O.s.p.) a vec vrátil Krajskému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie s tým, že právny názor vyslovený v tomto rozhodnutí dovolacieho súdu je záväzný (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 30. júla 2009 sp. zn. 16 Co 203/2009 (č.l. 145) zrušil rozsudok okresného súdu Lučenec z 26. októbra 2007 č.k. 6 C 15/2007-54 a vec tomuto súdu vrátil na ďalšie konanie. Vychádzal z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18. júna 2009 sp. zn. 3 Cdo 247/2008. Dospel k záveru, že výsledky doposiaľ vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa neumožňujú bez ďalšieho vyvodit' jednoznačný záver, že účastníci kúpnej zmluvy sa dohodli na splatnosti kúpnej ceny. Z uvedeného dôvodu odvolací súd v zmysle § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Okresný súd Lučenec rozsudkom z 12. mája 2010 č.k. 6 C 15/2007-204 žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania. Vykonaným dokazovaním (po jeho doplnení) zistil, že žalobcovia a žalovaný uzavreli kúpnu zmluvu k nehnuteľnostiam, v jej bode II sa dohodli na splatnosti kúpnej ceny okamihom vyplatenia nasporenej sumy zo stavebného sporenia (na základe zmluvy o stavebnom sporení č. X.) žalovanému - koncom januára 2007. Žalovaný zmluvu o stavebnom sporení vypovedal k 7. februáru 2005. Žalobcovia vyzvali žalovaného na zaplatenie kúpnej ceny do 14. januára 2007. Žalovaný túto zaplatil žalobcom poštovou poukážkou (č. 2230) 12. januára 2007, pretože jej prevzatie bolo odmietnuté, došlo k jej zloženiu do súdnej úschovy. Žalovaný podľa názoru súdu prvého stupňa v lehote splatnosti zaplatil kúpnu cenu, na základe ktorej došlo k vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v prospech žalovaného, súd preto žalobu o určenie vlastníckeho práva zamietol.

Na odvolanie žalobcov Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 9. septembra 2010 sp. zn. 16 Co 196/2010 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil; zmenil rozsudok súdu prvého stupňa o náhrade trov prvostupňového konania tak, že ich náhradu žalovanému nepriznal; žalovanému nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Vychádzal z toho, že žalobcovia v odvolacom konaní neuviedli žiadne dôkazy, ktoré by neboli doposiaľ uplatnené. Tvrdenie žalobcov, že účastníci uzatvorili simulovaný právny úkon odporuje výsledkom vykonaného dokazovania a preto toto tvrdenie odvolací súd považuje za účelové. Pokiaľ súd prvého stupňa dospel k záveru, že žalobcovia neunesli dôkazné bremeno a nepreukázali danosť nároku, jeho rozhodnutie je vecne správne, v súlade so zisteným skutkovým stavom a ustanovením § 588 Občianskeho zákonníka. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 150 O.s.p.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podali dovolanie žalobcovia. Navrhli, aby dovolací súd zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu a vec tomuto súdu vrátil na ďalšie konanie. Jeho prípustnosť odôvodnili podľa ustanovenia § 238 ods. 2 O.s.p. tvrdiac, že súdy sa vo vydaných rozsudkoch odchyľili od záväzného právneho názoru vysloveného v tejto veci dovolacím súdom a ich rozhodnutia spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci. Vychádzali z toho, že dovolací súd v tejto veci vyslovil záväzný právny názor, podľa ktorého kúpna zmluva obsahuje dohodu o tom, aké (odkiaľ čerpané) peňažné prostriedky budú použité na úhradu kúpnej ceny, nie však zároveň priamo a bez ďalšieho dohodu o tom, za akých podmienok a kedy bude kúpna cena vyplatená. Zároveň dovolací súd poukázal na nutnosť výkladu právneho úkonu najmä podľa vôle toho, kto právny úkon urobil. Úlohou súdov bolo po vykonanom dokazovaní posúdiť skutočnú vôľu účastníkov v čase uzatvorenia právneho úkonu. Interpretácia obsahu právneho úkonu súdom pritom nemôže nahradzovať alebo meniť uskutočnené prejavy vôle. Súd pri úsudku o skutočnej vôli účastníkov prihliadne najmä na účel úkonu, okolnosti, za ktorých k úkonu došlo a tiež následné chovanie účastníkov. Podľa názoru žalobcov skutočnou vôľou účastníkov bolo uzavretie darovacej zmluvy, nie kúpnej zmluvy. Darovacia zmluva je podľa žalobcov neplatná pre nedostatok formy a neplatnosť kúpnej zmluvy spôsobuje nezhoda vôle s prejavom vôle jej účastníkov. Na žalobcami namietanú neplatnosť súdy neprihliadali. Za nesprávny považovali názor súdov, že účastníci dohodli splatnosť kúpnej ceny k okamihu vyplatenia nasporenej sumy zo stavebného sporenia žalovanému (t.j. koncom mesiaca január 2007). Dojednanie v zmluve z akých finančných prostriedkov bude kúpna cena vyplatená bolo len formálne – kvôli vyplateniu stavebného sporenia, v skutočnosti peniaze nemali byť vôbec vyplatené. Podľa názoru žalobcov z doplneného dokazovania (najmä zo svedeckej výpovede svedkyne JUDr. E. M.) vyplynulo, že v písomnej kúpnej zmluve k dohode o jej splatnosti nedošlo. V takom prípade platí ustanovenie § 563 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého dlžník je povinný splniť dlh prvého dňa potom, čo ho o plnenie požiadal veriteľ. Žalobcovia požiadali žalovaného o vyplatenie kúpnej ceny listom z 8. januára 2007 a poskytli mu dodatočnú lehotu na plnenie do 14. januára 2007. Žalovaný 12. januára 2007 peniaze na kúpnu cenu poslal poštou, tieto došli dodacej pošte 16. januára 2007 a prvýkrát sa o nich žalobcovia dozvedeli 17. januára 2007. Peňažný dlh plnený prostredníctvom poštového podniku je splnený vyplatením sumy veriteľovi (§ 567 Občianskeho zákonníka). Žalovaný preto v dodatočne poskytnutej lehote kúpnu cenu žalobcom nezaplatil.

Žalovaný navrhol dovolanie žalobcov zamietnuť, považujúc dovolaním napadnuté rozhodnutia za správne a dovolacie námietky za nedôvodne uplatnené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), ktorí sú riadne zastúpení advokátkou (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p.

Dovoláním v predmetnej veci nie je napadnutý zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu (§ 238 ods. 1 O.s.p.). Týmto opravným prostriedkom žalobcov je napadnutý potvrdzujúci rozsudok, ktorý ale nevykazuje znaky uvedené v § 238 ods. 3 O.s.p. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

1. Dovolací súd skúmal, či prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 238 ods. 2 O.s.p. Dovolanie žalobcov by bolo prípustné podľa tohto ustanovenia vtedy, ak by sa odvolací súd vo veci, v ktorej už rozhodoval dovolací súd, neriadil právnym názorom dovolacieho súdu vysloveným v tejto veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodujúci v tejto veci uznesením z 18. júna 2009 pod sp. zn. 3 Cdo 247/2008 zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že výsledky dovtedy vykonaného dokazovania neumožňujú vyvodiť jednoznačný záver, že účastníci kúpnej zmluvy sa v jej článku II dohodli na splatnosti kúpnej ceny. Skutkové zistenia súdov nie sú podkladom ani pre záver, či prípadne (a kedy a čím) došlo medzi účastníkmi – aj nad rámec dojednania v zmysle článku II kúpnej zmluvy – k dohode o splatnosti kúpnej ceny. Z vyššie uvedeného dovolací súd konštatoval, že právne závery, na ktorých spočívalo napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, sú zatiaľ predčasné.

Pokiaľ súd prvého stupňa po doplnení dokazovania dospel k zisteniu, že účastníci kúpnej zmluvy dohodli splatnosť kúpnej ceny koncom mesiaca január 2007 a žalovaný v lehote splatnosti splnil povinnosť kupujúceho zaplatiť kúpnu cenu predávajúcim, s čím sa bez výhrad stotožnil i odvolací súd, nemožno vychádzať z toho, že súdy sa neriadili právnym názorom dovolacieho súdu vysloveným v tejto veci. Súdy rešpektovali a naplnili požiadavku doplnenia dokazovania k posúdeniu otázky splatnosti kúpnej ceny, ktorá pre nich vyplývala z rozhodnutia dovolacieho súdu. Ak po doplnení dokazovania súdy dospeli k záveru, že splatnosť kúpnej ceny bola dohodnutá koncom mesiaca január 2007 (ktorý skôr zaujal i odvolací súd), neznamená to naplnenie prípustnosti dovolania v zmysle § 238 ods. 2 O.s.p.

2. Dovolací súd ďalej skúmal, či prípustnosť dovolania žalobcov nevyplýva z § 237 O.s.p. O procesnú vadu konania zakladajúcu podľa tohto ustanovenia prípustnosť dovolania proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu ide vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Žalobcovia existenciu procesných väd konania v zmysle § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. netvrdili a procesné vady tejto povahy v dovolacom konaní ani nevyšli najavo.

Napriek uvedenému dovolací súd (vzhľadom na námietku dovolateľov) ohľadne nesprávneho právneho posúdenia veci konajúcimi súdmi (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) považoval za vhodné vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. uviesť, že dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia (§ 237 písm. f/ O.s.p.), je procesne nesprávny postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť realizovať procesné oprávnenia účastníka tohto konania (napríklad oprávnenia byť prítomný na pojednávaní, vyjadrovať sa k veci, navrhovať dôkazy, podať opravný prostriedok alebo vyjadrenie, v stanovenej lehote urobiť procesný úkon a pod.) priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv.

V dovolaní žalobcovia uviedli, v čom považujú právne závery konajúcich súdov za nesprávne (nesúhlasili s tým, že medzi účastníkmi zmluvy došlo k dohode o splatnosti kúpnej ceny – vychádzali z toho, že splatnosť kúpnej ceny nebola medzi účastníkmi dohodnutá; že žalovaný nezaplatil kúpnu cenu žalobcom v lehote splatnosti – vychádzali z toho, že kúpna cena nebola uhradená ani v dodatočnej lehote na plnenie poskytnutej žalobcami; nesúhlasili s tým, že kúpna zmluva je platná - považovali ju za neplatnú pre nedostatok vôle).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Súd sa ale právnym posúdením veci nedopúšťa procesnej vady konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Toto ustanovenie dáva totiž odňatie možnosti konať pred súdom výslovne do súvislosti (iba) s faktickou činnosťou súdu a nie s jeho právnym hodnotením veci zaujatým v napadnutom rozhodnutí. Právnym posúdením veci súdom, spočívajúcim v aplikácii hmotnoprávneho alebo procesného predpisu na zistený skutkový stav vyjadreným v rozhodnutí, sa vo všeobecnosti účastníkovi neodníma možnosť uplatnenia jeho procesných práv v zmysle citovaného ustanovenia (viď tiež rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikovaný v časopise „Zo súdnej praxe“ pod č. 1/2003). Právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov je Najvyšším súdom Slovenskej republiky považované za relevantný dovolací dôvod, ktorým možno úspešne odôvodniť (len) procesne prípustné dovolanie (viď § 241 ods. 2 písm. c/

O.s.p.); zároveň je zhodne zastávaný názor, že nesprávne právne posúdenie vecí súdmi nižších stupňov nezakladá procesnú prípustnosť dovolania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. (porovnaj napríklad rozhodnutia sp. zn. 1 Cdo 62/2010, sp. zn. 2 Cdo 97/2010, sp. zn. 3 Cdo 53/2011, sp. zn. 4 Cdo 68/2011, sp. zn. 5 Cdo 44/2011, sp. zn. 6 Cdo 41/2011 a sp. zn. 7 Cdo 26/2010).

Zo spisu vyplýva, že žalobcovia v konaní na súdoch nižších stupňov realizoval svoje procesné práva účastníka občianskeho súdneho konania a z ničoho nemožno vyvodiť, že by im procesným postupom súdov bola odňatá možnosť pred súdmi konať.

Pokiaľ dovolatelia spochybňujú úplnosť skutkových zistení súdov alebo správnosť toho, ako vyhodnotili jednotlivé dôkazy (viď: „Ani jeden zo súdov neprihliadol na doplnenie dokazovania svedeckou výpoveďou JUDr. E. M. .... neprihliadli na skutočnú vôľu účastníkov nehnuteľnosti darovať ....“), dovolací súd uvádza, že nesprávnymi skutkovými závermi sa nezakladá procesná vada uvedená v § 237 O.s.p., výlučne ktorá by v danom prípade mohla založiť prípustnosť dovolania. Ani prípadným nesprávnym hodnotením dôkazov súd neodníma účastníkovi konania možnosť konať pred súdom (viď R 42/1993).

I keby namietané (prípadne i ďalšie) právne závery súdov neboli správne, išlo by o nesprávne právne posúdenie vecí, nie však o procesnú vadu konania zakladajúcu prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p.

3. Z vyššie uvedených dôvodov dospel dovolací súd k záveru o procesnej neprípustnosti dovolania žalobcov. Ich mimoriadny opravný prostriedok preto odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúci proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

4. V dovolacom konaní úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcom 1/ a 2/, ktorí úspech nemali (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalovanému ich náhradu dovolací súd nepriznal vzhľadom na naplnenie dôvodov uvedených v zmysle § 150 O.s.p., na ktoré poukázal i odvolací súd; dovolací súd nezistil zmenu pomerov ani nepriaznivý dopad ich nepriznaním žalovanému.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. februára 2012

JUDr. Daniela Š v e c o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková